

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 1

Str. Gheorghe Lazăr nr.9B, 300081,
Timișoara
Tel : +0256 243947
Fax : +0256 243948
e-mail : RelatiiR.Publice.TM@anaf.ro.

DECIZIA NR.4767/27.12.2018

privind soluționarea contestațiilor formulate de **SC x SRL**,
înregistrate la D.G.R.F.P. Timișoara sub
nr. x

Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. x – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2 prin adresa nr.x, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.x, cu privire la contestația formulată de SC x SRL, CUI x, cu sediul în x, Bulevardul x, bl.x, sc.x, ap.x, jud. x și înregistrată la Oficiul Registrul Comerțului sub nr. J x.

SC x SRL contestă în parte Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x și Raportul de inspecție fiscală nr. x emise de A.J.F.P. x pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Contestația este depusă în termenul legal, prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat în data de **18.05.2018**, potrivit confirmării de primire, aflată în copie la dosarul cauzei și data depunerii contestației la Administrația Județeană a Finanțelor Publice x, respectiv **02.07.2018**, înregistrată sub nr. x, așa cum reiese din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

De asemenea, prin contestația formulată SC x SRL a înțeles să conteste și dobânzile/majorările de întârziere aferente TVA în quantum neprecizat, precum și penalitățile de nedeclarare aferente sumei de x lei reprezentând impozit pe profit trimestrul IV 2017.

Având în vedere faptul că organele fiscale ale AJFP x - Compartimentul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice urmare a Deciziei de impunere nr.x, au emis Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x, Serviciul Soluționare Contestații 1 a adus la cunoștința contestatoarei că referitor la obligațiile fiscale accesorii, are posibilitatea completării obiectului contestației cu titlurile de creanță sus menționate.

Prin adresa de răspuns înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. x, SC xSRL completează obiectul contestației cu Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x pentru suma de **x lei** și Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x, pentru suma de **x lei**.

În considerarea prevederilor pct.3.3 și pct. 3.4 din Ordinul nr.2741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul DGRFP Timișoara, prin adresa nr.x a solicitat AJFP x - Compartimentul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice întocmirea și transmiterea dosarului contestației formulată de SC x SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x și Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x.

Prin adresa nr.x înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. x, AJFP x – Compartimentul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice a transmis dosarul contestației depuse de x SRL împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x și Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x.

Contestația este depusă în termenul legal, prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat în data de **29.06.2018**, potrivit confirmării de primire, aflată în copie la dosarul cauzei și data depunerii contestației la Administrația Județeană a Finanțelor Publice x, respectiv **02.07.2018**, înregistrată sub nr. x, așa cum reiese din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Având în vedere prevederile pct.9.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia: *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, ori alte acte administrative fiscale încheiate*

de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale ori tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se poate proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații 1 va proceda la conexarea contestațiilor formulate de SC x SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x, Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x și Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.268, art.269 și art.272 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată societatea solicită anularea în parte a Deciziei de impunere nr. x și a Raportului de inspecție fiscală nr. x ca fiind nelegale și netemeinice, precum și exonerarea de la plată a următoarelor obligații fiscale suplimentare stabilite în sarcina sa:

- TVA pentru perioada 01.01.2012 - 30.11.2012 în cuantum de x lei (la care se adaugă dobânzi/majorări, penalități de întârziere aferente TVA pentru această perioadă în cuantum neprecizat la acest moment),

- Penalitate nedeclarare aferentă sumei de x lei reprezentând impozit pe profit trimestrul IV anul 2017 reținută în pagina 1 Anexa la decizia de impunere nr.x .

Contestatoarea arată că, în perioada 12.03.2018 - 25.04.2018, a fost efectuată de către organele fiscale o inspecție fiscală generală care a avut drept rezultat întocmirea Raportului de inspecție fiscală nr. x („RIF”), raport ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x, temeiul juridic al inspecției fiscale indicat fiind Titlul VI, Cap. I din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Societatea menționează că este înființată din anul 2000, având un număr mediu de salariați constant cuprins între 4 și 15 salariați, prezentă pe piața de comerț din România.

Contestatoarea arată că urmare a inspecției fiscale generale efectuate ce a vizat perioada “01.01.2008-30.06.2014”, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale suplimentare în valoare totală de x lei reprezentând TVA, respectiv suma totală de 21.568 lei reprezentând impozit pe profit - obligații fiscale suplimentare ce fac obiectul Deciziei de impunere nr. x.

1. Referitor la reținerea unor sume aferente obligației fiscale de plată a TVA pentru perioada anului 2012, în cuantum de x lei TVA stabilită de organul de inspecție

fiscală, contestatoarea invocă nelegalitatea acestor constatări, datorită încălcării normelor de procedură ce reglementează modalitatea de efectuare a inspecției fiscale.

Societatea reiterează constatările organelor de inspecție fiscale, respectiv faptul că trebuia să efectueze ajustarea proporțională a TVA, cu suma de x lei TVA (65% din x lei), sumă care ar fi trebuit „înscrisă în decontul din decembrie 2012 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus”, aferent spațiului achiziționat de la SC x SRL în ianuarie 2012 și închiriat ulterior în suprafață de 80 mp (65% din suprafața totală) din acest imobil, la data de 15.02.2012, către SC x SRL x -, „în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit.e) din Codul fiscal.

Contestatoarea susține că organele fiscale au emis aviz de inspecție fiscală indicând natura obligațiilor fiscale verificate și perioada aferentă controlului, menționând la pagina 1 din raport și împrejurarea că “perioada verificată este cea cuprinsă în avizul de inspecție”:

    Taxa pe valoarea adăugată - 01.12.2012-31.12.2017

    Impozit pe profit - 01.01.2012-31.12.2017

    Impozit specific - 01.01.2012-31.12.2017

Astfel, în fapt și în drept, pentru perioada 01.2012 -11.2012 nu există nici un aviz fiscal de control emis de autoritatea competentă, în ce privește obligația fiscală de plată a TVA.

Ca atare, raportat la conținutul avizului de inspecție fiscală, societatea apreciază că perioada 01.2012 - 11.2012 nu putea face obiectul controlului fiscal în ce privește TVA, nefiind vorba de fapte prevăzute de legea penală, caz în care s-ar fi putut extinde perioada de control până la 10 ani.

Pe de altă parte, obligația de ajustare a TVA era scadentă înainte mult înainte de termenul “decembrie 2017” - în concret ajustarea TVA-ului ar fi trebuit realizată în decontul depus în data de 25 martie 2012.

Ca atare nu i se poate imputa neajustarea TVA în luna decembrie 2012, doar cu scopul de a prelungi și include în perioada avizată de control și această obligație fiscală.

În drept, contestatoarea invocă prevederile art.122 din Codul de procedură fiscală.

De asemenea, susține că organul de inspecție fiscală ar trebui să se limiteze strict la condițiile impuse de dispozițiile Codului de procedură fiscală, depășirea perioadei fiind echivalentă cu depășirea atribuțiilor de control fiscal și incompatibilă cu principiile ale inspecției fiscale dintre care exercitarea dreptului de apreciere, buna-credință și obiectivitatea (art. 6,7,12 CPF).

2. În ce privește penalitatea aferentă sumei de x lei reprezentând impozit pe profit trimestrul IV anul 2017, calculată în pagina 1 Anexa la decizia de impunere nr.x, contestatoarea precizează că nedeclararea constatată este ca urmare a unei împrejurări obiective.

În acest sens arată că a încercat depunerea declarațiilor prin intermediul sistemului informatic, dar acestea nu au fost preluate. Singura explicație oferită a fost

aceea că firma se află în control și nu poate depune noi declarații până la finalizarea acestuia.

Ca atare, contestatoarea susține că nu poate să i se impute o împrejurare față de care nu are nici un control și, pe cale de consecință, să i se aplice și o penalitate pentru această “nedeclarare”.

Pentru motivele de mai sus, contestatoarea apreciază că prin nelegalitatea ori netemeinicia obligațiilor constatate, organul fiscal a produs o vătămare, care nu poate fi înlăturată decât prin admiterea contestației, așa cum a fost ea formulată.

La contestație, contestatoarea a anexat dovada comunicării raportului și a deciziei, precum și dovada încercării de comunicare a declarației.

II.

A. Ca urmare a verificării documentelor prezentate de către contribuabil, organele de inspecție fiscală au constatat deficiențe care au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.x în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală pentru persoane juridice nr.x.

Urmare efectuării inspecției fiscale, referitor la obligațiile fiscale suplimentare contestate organele de inspecție fiscală au constatat:

Impozit pe profit.

Pentru anul 2017 organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a depus Declarația privind impozitul pe profit-cod 101- sub nr. INTERNET -x din data de 26.03.2018 – declarație nevalidată – cu mențiunea „în perioada de raportare, impozitul face obiectul unei inspecții fiscale”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru cele trei trimestre ale anului 2017, societatea declară la organele fiscale prin declarația 100 - suma de x lei - suma care este și achitată, însă în urma inspecției fiscale, a fost stabilită diferența de impozit pe profit în sumă de x lei.

Pentru întreg an 2017, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit datorat în sumă de x lei față de x lei cât a evidențiat societatea în evidența contabilă, astfel societatea va evidenția diferența de x lei (x lei – x lei).

Organele de inspecție fiscală au considerat cheltuieli nedeductibile în plus față de cele considerate de societate în sumă de x lei reprezentând 50% din cheltuieli privind combustibilul pentru autovehicule care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru diferența anului 2017, societatea datorează penalități de nedeclarare.

Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată 01.12.2012-31.12.2017.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în luna ianuarie 2012, societatea a achiziționat de la SC x SRLx un spațiu comercial, birou, magazine, vestiar, grup sanitar cu o suprafață construită de 122,87 mp, imobil situat în x, strada x, nr. x, bloc.

x. Imobilul a fost achiziționat cu suma de x lei, din care TVA dedusă în sumă de x lei așa cum rezultă din factura nr. x.

În data de 15.02.2012 între SC x SRL (locator) și SC x SRL x (locatar) este încheiat pe o perioadă nedeterminată contractul de închiriere nr.2 având ca obiect folosirea unei suprafețe de 80 mp din imobil.

Organele de inspecție fiscală au menționat faptul că suprafața de 80 mp este închiriată în regim de scutire conform art.141 alin.(2) lit.e) din Codul fiscal, suprafața respectivă reprezentând 65% din suprafața bunului imobil ($122,87 \text{ mp} : 80 \text{ mp} = 65 \%$).

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea trebuia conform prevederilor legale să efectueze ajustarea taxei deduse inițial: $x \text{ lei taxă dedusă} \times 65\% = x \text{ lei taxă}$ care trebuia înscrisă în decontul din decembrie 2012 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

B. Prin completarea la contestație înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr.x, contestatoarea solicită anularea în parte a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x pentru suma de x lei (dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x), respectiv anularea în parte a Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x pentru suma de x lei.

Contestatoarea arată că fiind vorba de obligații accesorii, își menține argumentele expuse inițial și față de aceste completări.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată.

1. Referitor taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, cauza supusă soluționării DGRFP Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este dacă organele de inspecție fiscală în mod corect au procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției unui imobil în anul 2012, în condițiile în care contestatoarea începând cu anul 2012 a destinat o parte din imobil pentru operațiuni scutite fără drept de deducere.

În fapt, potrivit constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.x contestatoarea a achiziționat în baza facturii nr.x un imobil situat în x, str. x, nr. x, bl. x, în valoare de x lei, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

În data de 15.02.2012 este încheiat contractul de închiriere nr.2 între SC xSRL (locator) și SC x SRL (locatar) având ca obiect folosirea unei suprafețe de 80 mp din imobilul situat în x, str. x, nr. x Suprafața de 80 mp este închiriată în regim de scutire conform prevederilor art.141 alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că SC x SRL nu a efectuat ajustarea taxei pe valoarea adăugată deduse inițial în anul 2012, organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Prin contestația formulată societatea susține că pentru perioada 01.2012-11.2012 nu există aviz, în ceea ce privește TVA, obligația de ajustarea era scadentă în decontul depus în data de 25.03.2013 și nu i se poate imputa neajustarea în luna decembrie 2012, fără a prezenta alt mod de calcul privind ajustarea taxei deduse.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“Art. 149 - Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la [art. 125[^]1](#) alin.(1) pct.3, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile ori lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane; nu sunt considerate bunuri de capital activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani; activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin.(4) lit a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

- 1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;**
- 2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;**
- 3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;**

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

*a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, **incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare**. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;*

b) pentru cazul prevăzut la alin.(4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin.(4) lit.c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art.138,conform procedurii prevăzute în norme.

(5[^]1) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.”

coroborat cu prevederile pct. 54 din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“54. - (5) Începând cu anul 2008, conform art.149 alin.(4) lit.a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă

perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata se aplică prevederile alin.

Potrivit prevederilor legale prezentate anterior, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor de capital achiziționate este condiționat de folosirea bunurilor în scopul unor operațiuni taxabile/operațiuni scutite cu drept de deducere, în caz contrar legislația fiscală prevăzând un mecanism specific de ajustare a dreptului de deducere exercitat inițial, în favoarea statului, în condițiile în care bunurile de capital sunt utilizate integral sau parțial pentru alte scopuri decât activități economice, pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și în cazul în care bunurile își încetează existența, respectiv ajustarea în favoarea contribuabilului, în condițiile în care bunurile pentru care dreptul de deducere nu a fost exercitat sau a fost limitat, sunt folosite ulterior pentru realizarea de operațiuni taxabile.

Mecanismul de ajustare a taxei deductibile în cazul bunurilor de capital implică stabilirea, printre altele, a achizițiilor ce sunt tratate ca bunuri de capital, a destinației utilizării acestora, a cuantumului taxei supuse ajustării, a perioadei de ajustare, a momentului modificării destinației, precum și efectuarea calculelor necesare impuse de aplicarea mecanismului.

Prin urmare, în situația în care achizițiile de bunuri imobile nu sunt folosite pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau sunt folosite, integral sau parțial, în alte scopuri decât activitatea economică, taxa dedusă inițial este supusă mecanismului de ajustare stabilit de legislația fiscală, mecanismul de ajustare fiind cel prevăzut de art.149 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În speță, organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea dreptului de deducere exercitat inițial de contestatoare pentru achiziția unui imobil în anul 2012, motivată de faptul că societatea nu a utilizat integral bunul pentru realizarea de operațiuni cu drept de deducere a taxei, având în vedere faptul că 80 mp din suprafața acestui imobil a fost închiriată în regim de scutire fără drept de deducere.

Din constatările prezentate în raportul de inspecție fiscală și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, raportat la susținerile contestatoarei se rețin următoarele:

În data de 03.01.2012, SC x SRL a achiziționat un imobil situat în x, în valoare de x lei din care TVA dedusă este în sumă de x lei.

În data de 25.02.2013 se încheie contractul de închiriere nr.2 între SC x SRL în calitate de locator și SC x SRL în calitate de locatar, pe o perioadă nedeterminată, care are ca obiect folosirea unei suprafețe de 80 mp din imobilul situat în x.

Pentru operațiunea de închiriere a bunului imobil situat în x str. x, nr. x, SC x SRL nu a optat pentru aplicarea regimului de taxare, așa cum rezultă din documentele anexate la dosarul cauzei, aceasta fiind operațiune scutită de taxă pe valoarea adăugată fără drept de deducere, conform prevederilor art.141 alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art.141 – Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(2) **Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:**

e) *arendarea, concesiunea, închirierea și leasingul de bunuri imobile, (...)*”

Întrucât, societatea nu a notificat opțiunea de taxare pentru operațiunile de închiriere a bunului imobil, fiind utilizat pentru operațiuni scutite de taxă pe valoarea adăugată fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxă și nu este permisă deducerea taxei datorată sau achitată la momentul achiziției, respectiv, în situația în care aceasta a fost dedusă, este obligatorie ajustarea prevăzută la art.149 din Codul fiscal.

În consecință, având în vedere faptul că, societatea contestatoare nu a fost utilizat bunul de capital în folosul unor operațiuni taxabile, ci al unor operațiuni scutite fără drept de deducere, organele de inspecție fiscală pentru suprafața de 65 % al acestuia au efectuat ajustarea taxei deduse, în conformitate cu prevederile art.149 din Codul fiscal.

Argumentul contestatoarei potrivit căreia nu i se poate imputa ajustarea TVA în luna decembrie 2012, întrucât perioada ianuarie-noiembrie 2012 nu putea face obiectul controlului în ceea ce privește TVA, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere dispozițiile legale anterior menționate, respectiv ajustarea taxei deductibile aferentă achiziției unui bun imobil, se efectuează *în cadrul perioadei de ajustare, pe o perioadă de 20 de ani, în perioadă fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare.*

Totodată, se reține că, ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare evenimentul, iar potrivit documentelor anexate la dosarul cauzei, evenimentul care a generat ajustarea începând cu anul 2012 l-a constituit faptul că din acel an societatea a obținut venituri scutite fără drept de deducere, respectiv venituri din închirierea a 65% a bunului imobil pentru care a fost dedusă TVA.

Întrucât societatea nu a efectuat ajustarea TVA dedusă inițial pentru bunul imobil conform art.149 alin.(4) lit.a) din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea taxei în favoarea statului.

Contrar susținerilor contestatoarei, organele de inspecție fiscală nu au verificat o perioadă necuprinsă în avizul de inspecție fiscală, perioada avizată a fost 01.12.2012 - 31.12.2017, verificându-se în luna decembrie 2012, în perioada cuprinsă în avizul de inspecție fiscală, dacă societatea a efectuat ajustarea taxei deduse inițial pentru suprafața din imobil utilizată pentru operațiuni scutite fără drept de deducere, fapt nerealizat de către aceasta.

Mai mult, potrivit prevederilor legale sus enunțate ajustarea taxei pe valoarea adăugată se realizează în decontul lunii decembrie 2012, și nu cum susține contestatoarea în decontul depus în data de 25 martie 2012.

Totodată pentru controlul taxei deductibile aferente bunurilor de capital și ajustărilor efectuate, legiuitorul a stipulat că persoana impozabilă avea obligația să întocmească o situație a bunului de capital care face obiectul ajustării taxei deductibile. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

În concluzie, se reține că în susținerea contestației societatea nu aduce niciun argument referitor la ajustarea efectuată de inspecția fiscală, invocând numai faptul că s-a verificat o perioadă necuprinsă în avizul de inspecție fiscală și nu se poate identifica vreun element însoțit de probe, argumentat legal care să contrazică aspectele constatate de inspecția fiscală și nu prezintă un alt mod de calcul al ajustării, deși potrivit art.276 din Codul de procedură fiscală avea această posibilitate.

În speță, sunt incidente și dispozițiile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

*“În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**”*

Prin urmare, în contextul considerentelor anterior prezentate, având în vedere prevederile legale citate, precum și faptul că argumentele formulate prin contestație de către contestatoarea nu demonstrează existența unei alte situații decât cea stabilită de către organele de inspecție fiscală și întrucât nu prezintă un alt mod de calcul al ajustării taxei deduse inițial, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au

procedat la ajustarea taxei deduse inițial, motiv pentru care în conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei**

2. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. x emis de Administrația Județeană a Finanțelor Publice x – Inspecție Fiscală, se reține că raportul de inspecție fiscală reprezintă act premergător, cuprinde rezultatele inspecției fiscale, respectiv constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal, fiind valorificate prin emiterea deciziei de impunere, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu prevederile art.131 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Art. 131- Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. în cazul în care contribuabilul/plătitorul și-a exercitat dreptul prevăzut la art.130 alin.(5), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.

(3) La raportul de inspecție fiscală se anexează, ori de câte ori este cazul, acte privind constatări efectuate la sediul contribuabilului/plătitorului sau la sediile secundare ale acestuia, cum ar fi procese-verbale încheiate cu ocazia controalelor inopinate sau de constatare la fața locului și alte asemenea acte.

(4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare; (...)

coroborat cu prevederile art.93 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ, care stipulează:

„ART. 93- Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art.95 alin.(4) și art.102 alin.(2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că raportul de inspecție fiscală nu constituie titlu de creanță și nu crează vreun raport obligațional între bugetul statului și contribuabil, motiv pentru care nu poate fi contestat pe cale administrativ-fiscală în situația în care obiectul contestației îl reprezintă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x.

3. Referitor la accesoriile în sumă de x lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x și penalitățile de nedeclarare în sumă de x lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x, se reține că:

În fapt, organele fiscale din cadrul AJFP x, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x, au stabilit în sarcina contestatoarei obligații accesorii aferente TVA și penalități de nedeclarare pentru obligații fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, în sumă totală de x lei.

SC Electornic Plus SRL contestă în parte Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x pentru suma de x lei reprezentând:

- x lei – dobânzi de întârziere,
- x lei – penalități de întârziere.

Accesoriile contestate au la bază taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de x lei prin Decizia de impunere nr.x emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice x, după efectuarea inspecției fiscale

De asemenea, societatea contestă în parte și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x pentru suma de x lei reprezentând penalități de nedeclarare.

Din Anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x rezultă că organele fiscale au calculat penalități de nedeclare, aferente impozitului pe profit individualizat de plată prin Decizia de impunere nr.x.

La Decizia de impunere nr.x, este anexată „*Situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală*”, întrucât inspecția fiscală a stabilit că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei, contestatoarea datorează accesorii, respectiv pentru impozitului pe profit aferent trimestrului IV 2017 penalități de nedeclarare.

În drept, în ceea ce privește calculul accesoriilor, pentru perioada 25.01.2013 – 31.12.2015, sunt aplicabile dispozițiile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și alin.(2) și art.120¹ alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 119-Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„Art. 120- Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

„Art. 120¹- Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art.120 alin.(2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Începând cu data de 01.01.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art.173, art.175 și art.176 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 173 - Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 174 - Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

“Art. 176 Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii

sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art.174 alin. (2) - (4) și art.175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Cu privire la penalitatea de nedeclarare acestea au fost stabilite în conformitate cu prevederile art.181 alin.(1), alin.(8) și alin.(10) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 181 - (1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

[...]

(8) Despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin.(1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează și se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile art.130 alin. (5) și ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.

[...]

(10) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

Ordinul președintelui ANAF nr.3.834/2015 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, prevede:

“CAP.I- Procedura privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare

1. În situația în care contribuabilul/plătitorul nu a declarat sau a declarat incorect obligațiile fiscale principale, acestea se stabilesc de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

2. Pentru obligațiile fiscale principale prevăzute la pct.1, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare, fără a se mai calcula pentru acestea penalități de întârziere. Stabilirea penalității de nedeclarare, potrivit prezentei proceduri, nu înlătură obligația de plată a dobânzilor prevăzute de lege.

3. Penalitatea de nedeclarare se stabilește de către organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului/plătitorului, denumit în continuare organ fiscal competent, și se comunică prin decizie referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.”

Din prevederile legale sus enunțate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale, contribuabilul datorează bugetului de stat dobânzi și penalități de întârziere.

De asemenea, se reține că dobânzile și penalitățile de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport de debitul stabilit suplimentar.

Totodată, pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de către contribuabil și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizie de impunere se datorează penalități de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Din documentele anexate la dosarul cauzei, organul de soluționare reține următoarele:

SC x SRL a fost supus unei inspecții fiscale în urma căreia s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală nr. x în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.x.

Dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de x lei au fost stabilite pentru debitul în sumă de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.x.

Penalitatea de nedeclarare în sumă de x lei a fost stabilită asupra debitului în sumă de 16.880 lei reprezentând impozit pe profit aferent trimestrului IV 2017 stabilit prin Decizia de impunere nr.x, necontestat de către societate.

Contrar susținerilor contestatoarei diferența de impozit pe profit în sumă de x lei nu a rezultat ca urmare a nedepunerii Declarației 101, această diferență a fost stabilită de organele de inspecție fiscală ca urmare a neacordării deductibilității integrale a cheltuielilor cu combustibilul achiziționat.

Având în vedere cele reținute, precum și faptul că SC x SRL nu contestă modul de calcul al accesoriilor și penalităților de nedeclarare sub aspectul cotei aplicate, numărului de zile pentru care au fost calculate, însumarea produselor dintre baza de calcul, număr de zile întârziere și cota aplicată, precum și faptul că accesoriile și penalitățile de nedeclarare reprezintă măsură accesorie în raport de debitul stabilit suplimentar, iar prin prezenta decizia a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată împotriva taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei stabilită prin Decizia de impunere nr. x, respectiv faptul că impozitul pe profit aferent trimestrului IV 2017 nu a fost contestat, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" se va respinge ca neîntemeiată și contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x pentru accesoriile în sumă de **x lei** aferente taxei pe valoare adăugată în sumă de x lei și Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x, pentru penalitățile de nedeclare în sumă de **x lei** aferente impozitului pe profit trimestrul IV 2017 în sumă de x lei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei, în baza art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestațiilor formulate de SC x SRL împotriva:

- Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x emisă în baza Raportul de inspecție fiscală nr. x, pentru suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

- Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x pentru suma **x lei** reprezentând:

- x lei – dobânzi de întârziere aferente TVA,
- x lei – penalități de întârziere aferente TVA.

- Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de nedeclarare nr.x, pentru suma de **x lei** reprezentând penalități de nedeclarare aferente impozitului pe profit trimestrul IV 2017 în sumă de x lei.

Prezenta decizie se comunică la:

- SC x SRL
- A.J.F.P. x

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

x